

[Sigsgaard.]

man regner slet ikke med at få fat i mere, end man i forvejen får fat i. Det ville ske, hvis alle sejl blev sat til, og det, debatten her viser, er, at det bliver alle sejl ikke.

Dertil kommer, at afskrivningsfiduserne koster en masse penge. Jeg skelner mellem afskrivningsregler, der svarer til forældelsen af de produktionsmidler, der afskrives, og så de afskrivningsregler, der går langt derudover: afskrivninger på varelagre, på bindende kontrakt, og hvad ved jeg. Det sidste er fiduser, det er camouflerede tilskud til erhvervslivet, og det er klart, at alle disse fiduser, alle disse tilskud, reducerer skattegrundlaget og dermed sætter udskrivningsprocenten unødvendigt op for dem, der ikke kan bruge dem. VS har fremsat 5 forslag til afskaffelse af disse fiduser, og de når ikke engang at komme til første behandling her i tinget. Vi havde syntes, det var rimeligt, at man tog stilling til dem, inden man fastsatte udskrivningsprocenten. Vi kan heller ikke snakke om udskrivningsprocent, men det er af en lidt anden grund end den, socialdemokratiet og SF giver. Vi kan ikke snakke om udskrivningsprocent, så længe indkomstgrundlaget er sammensat forkert efter vores mening, så længe det i særlig grad er folk med mindre indkomster, lønarbejdere, der rammes, og så længe andre befolkningsgrupper kan benytte de fiduser, jeg lige har nævnt, plus en lang række andre.

Nu ved jeg godt, at der ikke i første omgang ville være sket noget, hvis afskrivningsreglerne var kommet til debat her og til afstemning, for regeringspartierne står jo som garanter for disse afskrivningsfiduser og vil selvfølgelig ikke tillade, at de forringes, det er dem, der holder mest på, at erhvervsvirksomhederne skal have disse tilskud ud over den afskrivning, der er rimelig, den, der er betinget i forældelse.

Det bliver altså som sædvanlig først og fremmest almindelige lønindkomster, der igen må holde for, og det vil vi selvfølgelig ikke være med til. Det kan næppe komme som en overraskelse for nogen, når jeg siger, at vi vil stemme mod udskrivningsprocenten, som den her er foreslået.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg tør måske takke alle ærede ordførere for den venlige behandling af lovforslaget om sø-

mandsbeskatningen. Der var ingen af ordførerne, der gjorde bemærkninger om det, og deri lægger jeg, at man ser ret velvilligt på lovforslaget.

Det samme gælder vel ikke helt lovforslaget om udskrivningsprocenten, hvilket naturligvis er mere naturligt. Men de ordførere, der har vendt sig mod dette lovforslag, ville vel, går jeg ud fra, i og for sig også ønske andre ændringer i sømandsskatteloven eller i hvert fald denne lovgivning udskudt, indtil udskrivningsprocenten er vedtaget.

Med hensyn til finansplanen, der er forelagt for udvalget, spørger hr. Grünbaum mig, om jeg tror på, at den nu vil holde hele 1971-72 igennem. Det kan måske lyde vældig dumt, når jeg siger, at det tror jeg ikke; jeg vil ikke på nogen måde sige, at nu har vi her i maj måned i år lagt en finansplan for 1971-72, som ikke vil differere fra det endelige resultat med op imod 10 pct. på alle de poster, der står i den. Jeg tror, alle vil kunne forstå, at det ville være dumt, hvis jeg sagde det. Jeg tror også, jeg har sagt i udvalget, at den er bygget på de forudsætninger, vi har i dag, på de skøn, vi kan arbejde med i dag over udgiftsudviklingen, over indtægtsudviklingen. Vi har gjort rede for forudsætningerne for disse skøn, og ændres disse forudsætninger blot noget, som f. eks. indkomststigninger og forbrugsstigninger i samfundet, så ændres jo også vigtige dele af finansplanen for 1971-72.

Vi må derfor i en moderne budgetpolitik leve med dette, at hvis den skal være nogenlunde à jour, kræver den bestandige revisioner. Så kan man naturligvis more sig over, at man med et halvt års mellemrum reviderer skønnet over overskuddet, det kan være meget sjovt; men hvad skal man gøre; hvis vi hele tiden skal være nogenlunde à jour med budgetudviklingen, med udgifts- og indtægtsudviklingen for statens vedkommende, andet end at meddele, så snart vi ved noget, folketinget eller finansudvalget, hvad nye skøn efter vor opfattelse medfører af konsekvenser og af løbende overskud på statsfinanserne. Jeg vil endda sige, at jeg arbejder for, at vi skal være endnu mere præcise og hurtige med hensyn til at kunne udarbejde løbende oversigter over statsfinanserne inden for finansåret. Jeg håber, at vi igennem et moderne EDB-system kan nå frem dertil, at statens regnskabsføring og